

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010414
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1617010414.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Erika Tomusa a prísediacich Gustáva Beleša a Viliama Slezáka, v trestnej veci obžalovaného F. Z., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. apríla 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

F. Z., narodený XX. J. XXXX v W., trvale bydliskom č. d. XX, XXX XX B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

sa uznáva vinným, že

v čase okolo 13.42 h dňa 10.05.2017 v Malackách na parkovisku pri obchodnom dome Kaufland na Brnianskej ulici vykonal vlámanie do zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. M. F., EČ: GF-XXXEF, striebornej farby, r. v. 2003, VIN: O a to tak, že vylomil zámok vodičových dverí, dostal sa do vozidla, posunul zadné sedadlá a z batožinového priestoru vzal tašky s nákupom oblečenia a spotrebného tovaru patriace poškodenej Q. L., a to: obchod Teddy - 2 ks rámik na obrázky v hodnote 7,- EUR, hnedkastej farby v kombinácii s bielou, 1 ks väčší rámik zelenej farby na 12 fotiek v hodnote 7,- EUR, 2 ks batéria Varta, 3 ks papierové tanier v hodnote 3,- EUR, obchod Gate - pánske boxerky v hodnote 3.99,- EUR, obchod KIK - 10 ks balenie servítok s námetom špargle, obchod PEPCO - 6 ks flanelová plienka á 1.29,- EUR, 2 ks chlapčenské dojčenské body v hodnote 3.99,- EUR, 1 ks chlapčenské dojčenské body v hodnote 2.49,- EUR, 1 ks záves s motívom ginkgo v hodnote 6.99,- EUR, 2 ks chlapčenský dojčenský overal v hodnote 3.99,- EUR, 1 ks podbradník v hodnote 2.49,- EUR, 1 ks chlapčenské ponožky v hodnote 1.29,- EUR a z trhoviska kúpené 2 kg zelenej špargle v hodnote 9,- EUR, 3 ks bielej špargle v hodnote 12.90,- EUR a iné, ako aj 1 ks kožená bunda hnedej farby, veľkosť 46, v hodnote 80,- EUR, ďalej rôzne tašky s nákupom oblečenia a spotrebného tovaru patriace poškodenej F. N.Ľl, a to: obchod Teddy - 1 ks balenie papierových tanierov v hodnote 1.50,- EUR, 2 ks balenie dekoračného piesku modrej farby a 2 ks bielej farby v hodnote spolu 7,- EUR, 5 ks dekoračná fľaša s korkovou zátkou v hodnote 8,- EUR, 1 ks dekoračné písmeno z dreva v hodnote 1,- EUR, 1 ks dekoračné srdiečko z dreva v hodnote 1,- EUR, 1 ks drevený motýľ svetlomodrej farby v hodnote 1,- EUR, 3 ks darčeková stuha v rôznych odtieňoch modrej v hodnote 2.50,- EUR, 1 ks panvica na palacinky v hodnote 8,- EUR, 2 ks štipce na vlasy čiernej farby v hodnote za oba 4,- EUR, obchod PEPCO - 4 ks detské šiltovky (2 x motív Minions, 1 x s nápisom „COOL“ a 1 x s vyobrazením očí) v hodnote 12,- EUR, 1 ks záclona v hodnote 7,- EUR, obchod Gate - 8 ks pánske boxerky, v rôznych farbách, väčšinou čiernej, šedej, červenej farby, vo vrchnej časti neónovej farby (1 ks s vyobrazením Marilyn Monroe v oblasti rozkroku), veľkosti Medium, v hodnote 27,- EUR, obchod TAKKO - 2 ks pánsky sveter (jeden sivý s modrým pásom pri zipse a vyobrazením čísla „26“, druhý čiernej farby s nejasnou potlačou) oba spolu v hodnote 35,- EUR, obchod KIK - 1 ks teplý pánsky sveter šedej melírovanej farby v hodnote 10,- EUR a z trhoviska kúpené 1 kg zelenej a 1 kg bielej špargle v hodnote 9,- EUR a iné, pričom tieto špargle boli uložené v chladiacej taške výraznej neónovej zelenej farby s väčšími bielymi bodkami o priemere

cca 5 cm, pričom z vozidla odcudzil taktiež aj výstražný trojuholník a balíček prvej pomoci, ako aj zimnú bundu čiernej farby s golierom a kapucňou, veľkosť Medium, v hodnote 100,- EUR, a následne odišiel na neznáme miesto, čím spôsobil poškodenej F. N.ĽI, škodu krádežou v celkovej výške 215.52,- EUR a poškodením vozidla škodu vo výške 196.73,- EUR, a poškodenej Q. L. spôsobil škodu krádežou vo výške 170.15,- EUR, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/75/2015 zo dňa 29.03.2016, právoplatným dňa 11.01.2017, uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

čím spáchal

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v rozsudku Okresného súdu Malacky zo 06. novembra 2017, sp. zn. 3T/90/2017, právoplatný dňa 06. novembra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným:
- Q. L., nar. XX. J. XXXX v Y., L., trvale bydliskom Z. XXX, XXXX W./M, L., škodu vo výške 170,15 eur,
- F. N.ĽI, nar. XX. T. XXXX vo O., L., trvale bydliskom O. X, XXXX O. - Q., L., škodu vo výške 412,25 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodené:
- Q. L., nar. XX. J. XXXX v Y., L., trvale bydliskom Z. XXX, XXXX W./M, L.,
- F. N.ĽI, nar. XX. T. XXXX vo O., L., trvale bydliskom O. X, XXXX O. - Q., Rakúsko,
so zvyškom svojich nárokov na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 29. septembra 2017 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 29. septembra 2017, č. 1Pv/208/17/1106-32, na F. Z. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. apríla 2018 obžalovaný F. Z. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a náhrady škody, a to oboznámením pokladničných blokov č. I. 37, potvrdenia č. I. 43, odborných vyjadrení č. I. 62 - 68, odpisu registra trestov zo 17. apríla 2018, lustrácie v registri priestupkov zo 17. apríla 2018 a spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/90/2017, a z neho najmä rozsudok zo 06. novembra 2017, č. I. 92.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal primárne z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu a to v danom prípade podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/90/2017 súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom zo 06. novembra 2017, sp. zn. 3T/90/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa - 06. novembra 2017, za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pričom skutok, za ktorý bol uznaný vinným, bol spáchaný dňa 04. apríla 2017. Z uvedeného je zrejmé, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 06. novembra 2017, teda pred dňom, kedy bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Malacky v tejto inej jeho trestnej veci. Vzhľadom na uvedené súd postupoval v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Najprísnejším zo zbíhajúcich trestných činov, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, je (pokračujúci) zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) ods. 4 písm. b) Trestného zákona a preto súd vychádzal pri ukladaní trestu práve z trestnej sadzby tohto zločinu, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto zločine (§ 212 ods. 4 Trestného zákona) je v rozpätí 3 roky až 10 rokov.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin oľutoval. Pokiaľ ide o prítiažujúce okolnosti, tak súd zistil jednu - recidívu v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona.

U obžalovaného súd nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov. Spáchanie druhého (a viac) trestného činu, ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona sa totiž nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať tzv. asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Spáchanie ďalšieho trestného činu popri zločine je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa uvedeného ustanovenia. Prati teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona, resp. § 42 ods. 1 Trestného zákona). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Základná trestná sadzba odňatia slobody za najprísnejší zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona je 3 roky až 10 rokov. Keďže obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest za jeden zločin a jeden prečin, spáchané vo viacčinnom súbehu, bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona upraviť trestnú sadzbu aplikáciou tzv. asperačnej zásady.

V tejto súvislosti je však potrebné pritom uviesť, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 z 28. novembra 2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ Trestného zákona dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Z vyššie citovaného výroku nálezu ústavného súdu vyplýva, že citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Trestného zákona je nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť.

Vzhľadom na to vyššie citované zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ už nie je platné ustanovenie.

Keďže obžalovaný nemal prevahu tak poľahčujúcich ako ani priťažujúcich okolností, súd neznižoval hornú hranicu a ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona. Súd následným zákonným postupom ukladal podľa zákonnej trestnej sadzby najprísnejšieho zákonného ustanovenia jeden súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiace (asperačná zásada v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona), rešpektujúc tak aj vetu druhú ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov.

Vyššie uvedeným postupom súd prihliadol aj na predchádzajúce odsúdenia (celkovo 25 odsúdení, z ktorých drvivá väčšina sa týka trestných činov krádeže), aj pre obdobnú trestnú činnosť na strane jednej, no na druhej strane musel zohľadniť aj osobu obžalovaného, ktorý prejavil úprimnú ľútosť, jeho postoj k spáchanému trestnému činu tak z prípravného konania ako aj z konania pred súdom, ďalej súd prihliadol aj na okolnosti spáchaných skutkov, ktoré sa s prihliadnutím na aspekt vlámania nevyznačovali príliš veľkou intenzitou, závažnosťou (s ohľadom na dotknuté príslušné ustanovenia právnej kvalifikácie), resp. aj rozsahom, s prihliadnutím aj na nie vysoké hodnoty odcudzených vecí, resp. iného poškodenia (poškodenej F. N. spôsobená škoda krádežou vo výške 215,52 eur a poškodením vozidla vo výške 196,73 eur, a poškodenej Q. L. spôsobená škoda krádežou vo výške 170,15 eur), kedy je okrem iného potrebné zdôrazniť, že v osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu na páchanie majetkovej trestnej činnosti v rôznej forme, špecializujúci sa na krádeže kombinované s ďalším zásahom na cudzí majetok (aj vlámaním) a preto považoval uložený súhrnný 4 a 1 ročný trest odňatia slobody za primeraný a dostatočný na prevýchovu o nápravu obžalovaného. Prihliadol pritom aj na dobu, ktorá uplynula od

spáchania činu (máj 2017) v tom zmysle, že účel a účinky trestu budú na obžalovaného pôsobiť relatívne rýchlo, len cca rok po spáchaní činu.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania, v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby a to v trvaní 4 a 1 roka, ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti o aj z pohľadu proporcionality.

Súd dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu o teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Malacky zo 06. novembra 2017, sp. zn. 3T/90/2017, právoplatnom dňa 06. novembra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, pretože sa ukladal súhrnný trest.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak obžalovanému súd uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným Q. L. vo výške 170,15 eur, a F. N.ĽI vo výške 412,25 eur - pričom nároky oboch poškodených na náhradu škody boli riadne uplatnené v prípravnom konaní - z dôvodu, že súd prijal vyhlásenie obžalovaného F. Z. čo do viny ohľadom skutku na hlavnom pojednávaní, to znamená, že obžalovaný priznal aj spôsobenú škodu tak ako bola stanovená v skutkovej vete obžaloby, a na tejto okolnosti nebolo dôvodné nič meniť, a to o to viac, ak je v súlade s kontradiktórne vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, pozostávajúcim z oboznámenia pokladničných blokov, potvrdenia o oprave vozidla a odborných vyjadrení k hodnote odcudzených vecí. Obe poškodené boli so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázané na civilný proces, nakoľko ich nároky im boli priznané len sčasti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.